

свое-то управленіе сичкы-ты тамошны черковы и епископы. Отъ него ся поставяхъ тѣ, дѣто трябаше, и за сичко ся допытвахъ и отнасяхъ само до него, колчемъ го изискваше нужда-та. Нѣ той въ много важны случаи, не рѣшавалъ самъ по-себе си нищо, дордѣ не свыквалъ и другы-ты епископы, за да ся посвѣтуютъ, основани на Св. Писаніе и правила-та на стары-ты Вселенскы и помѣстны Сѣборы. Въ гражданскы работы самъ никакъ ся не намисалъ, нѣ князіе-ти въ важны случаи сами ся обръщали камъ него, за да ги посвѣтува и благослови, както — и да ги примирява, кога-то ся припирали за нѣщо помежду си. Тѣмъ митрополити-ти съ свои-ты трудове за прѣсичаніе-то на кървавы-ты помежду имъ расправы въ удѣльны-ты врѣмена, сѣ послужили много на черковъ-тѣ и на свое-то отечество.

Първъ Киевскы митрополитъ и на цѣлѣ Россіѣ е Св. Михаилъ, кой-то ся грыжилъ, слѣдъ утвърдяваніе-то на Христіанство-то въ Кіевъ, да разнесе св. вѣрѣ и по другы-ты тамошны градища. Съ тѣзи цѣль той ходилъ заедно съ епископы-ты си по Русекъ-тѣ земѣ до Новгородъ и Ростовъ, и навредъ крышавалъ народа, поучаваещъ го, и въздигаещъ му черковы, въ кои-то му рѣко-полагалъ свѣщенники и диаконы. Неговы-ты нетлѣныны мощы и до днесъ още почивать въ Кіево печерскъ-тѣ лаврѣ. Второй слѣдъ него е Св. Леонтій (992—1008), кой-то пръвъ рѣкоположилъ епископы за Новгородъ, Бѣлградъ, Черниговъ, Ростовъ и Владимиръ на Волынѣ.

По-лични, слѣдъ Св. Михаила по своя святъ животъ и духовно просвѣщеніе отъ Русскы-ты первосвятители сѣ:

1) Иларионъ блаженный — единъ отъ по-първы-ты митрополиты (1051—1067). Дордѣ былъ свѣщенникъ още въ село Берестовъ, той былъ прочютъ за добѣръ, ученъ и постникъ челоувѣкъ. Незадоволенъ отъ свѣщенническъ-тѣ си само службѣ тамъ, много пѣти ся дрыпалъ насамѣ въ лѣсопокрытѣ-тѣ Днѣпрскѣ могылѣ, и си ископалъ тамъ еднѣ пещерѣ, широкѣ около два растяга, та си прѣкарвалъ вѣтрѣ врѣмя-то да ся моли Богу и мысли за него. Спроти тыя му подвигы ся расположилъ камъ него В. князь Ярославъ І-ый, и народъ-тѣ въобще го зѣлъ въ уваженіе. Затова слѣдъ смърть-тѣ на митрополита Теопелита, на мѣсто-то му, по желаніе-то на В. князь, былъ избранъ и рѣкоположенъ той. Него рѣкоположили русскы-ти епископы сами, безъ никакво споразумѣніе съ Цариградскыя Патрикѣ; нѣ той испослѣ си испросилъ отъ него благословителнѣ-тѣ грамотѣ за митрополѣ-тѣ. Като сѣщъ рус-